

Antti-Jussi Laitinen

Marko Lähteenmäki

Diakonia-ammattikorkeakoulu

Sosiaalian ammattikorkeakoulututkinto

Sosionomi (AMK), diakoniatyö

Opinnäytetyö, 2023

NUORET AIKUISET SEURAKUNNASSA

Haastattelututkimus työntekijöiden ajatuksista Satakunnan seurakuntien nuorten aikuisten toiminnasta

TIIVISTELMÄ

Antti-Jussi Laitinen ja Marko Lähteenmäki

Nuoret aikuiset seurakunnassa: Haastattelututkimus työntekijöiden ajatuksista Satakunnan seurakuntien nuorten aikuisten toiminnasta

24 sivua, 1 liite

Kevät 2023

Diakonia-ammattikorkeakoulu

Sosionomi (AMK), diakoniatyö

Opinnäytetyön tarkoitus oli tutkia nuorille aikuisille suunnattujen seurakuntatapahtumien saatavuutta, kysyntää ja tarvetta. Työssä tutkittiin, mitä toimintaa oli jo saatavilla, ja mitä seurakunnilla oli suunnitelmassa tälle ikäluokalle. Työssä haastateltiin seurakuntia ympäri Satakuntaa, joita kertyi yksitoista opinnäytetyön toteuttamisvaiheen loppuksi. Luterilaisia seurakuntia oli 7, muita tahoja 4. Sanaa "taho" käytetään siksi, että haastateltavien joukossa oli yksi toiminnan järjestäjä, joka toimi luterilaisen kirkon piirissä, mutta on hallinnollisesti itsenäinen. Mukana oli myös esimerkiksi helluntai- ja vapaaseurakuntia.

Haastattelut olivat puolistrukturoituja, eli keskustelunomaisia tilanteita, joissa kysymysten järjestyksellä tai jatkokysymysten määrällä ei ole merkitystä. Haastateltavilta saatiin enemmän tietoa, kun keskusteluja ei rajoitettu vain haastattelun olemassa oleviin kysymyksiin.

Nuorten aikuisten toimintaa oli neljällä yhdestätoista haastattelemastamme seurakunnista. Vaikka seurakunnalla ei olisi varsinaista nuorten aikuisten toimintaa, niin nuoria aikuisia näkyy silti muuten seurakunnan toiminnassa mukana: esimerkiksi jumalanpalveluksissa, partiossa, perhekerhoissa ja isostoiminnassa. Kolmessa haastatelluista seurakunnista, nuortenilloissa kävi joko enimmäkseen tai suuressa määrin nuoria aikuisia. Silloin kun toimintaa oli, niin nuorten aikuisten tilaisuudet olivat yleensä rennompaa, keskustelu- ja hengailupainotteista toimintaa.

Haastatteluista nousi monia näkökulmia työnkuvasta, työkentästä ja sen haasteista. Tuloksissa ilmi käynyt toiminnan rentous sopii hyvin työn ja perheen keskellä eläville. Koska tutkimuksen aikana haastateltiin vain yhtätoista seurakuntaa, on toivottavaa, että opinnäytetyön tuloksia voidaan käyttää tai laajentaa muissa tulevaisuissa tutkimuksissa. Muuna ajankohtana toteutettavalla tutkimuksella voi saada yhteyden sellaisiin tahoihin jotka olivat tämän työn aikana estyneitä. Myöskään tulevaisuudessa koronavirus ei toivottavasti vaikuta enää toimintaan yhtä paljon.

Asiasanat: aikuiset, haastattelut, haastattelututkimus, nuoret, nuoret aikuiset, seurakunnat, tapahtumat, toiminta

ABSTRACT

Antti-Jussi Laitinen and Marko Lähteenmäki

Young Adults in Church: an interview study of employees' thoughts about young adults' activities in the congregations of Satakunta

24 pages, 1 appendix

Spring 2023

Diaconia University of Applied Sciences

Bachelor's Degree Programme in Social Services, Deacon

The purpose of the thesis was to observe the availability, demand and need of congregational events intended for young adults. The thesis observed what activities were already available and what the congregations had planned for this age group. Congregations were interviewed across Satakunta, and by the end of the information-gathering period of the thesis, eleven congregations were reached. There were seven Lutheran congregations and 4 other organizations. The word "organization" is used since not all interviewed parties were congregations. Some were independent organizations that while following the Lutheran faith are self-governed instead of the Lutheran church. Included in the study were also Pentecostal and Free churches.

The interviews were semi-structured meaning that they were conversational in tone and the order of the questions or the amount of follow-up questions didn't matter. This way more information could be gathered from the interviews as they were not restricted to only answering the already existing, written questions.

Four out of the eleven congregations had activities for young adults. Even if the congregations didn't have activities specifically aimed at young adults they could still be found participating in other activities within the congregation. For example at masses, in the Scout Movement, at family-related activities and at confirmation camps. In three of the interviewed congregations young adults made up either a majority or a large part of the standard youth night attendance. When a congregation specifically had activities for young adults they were usually more relaxed events, conversational and focused on hanging out.

The interviews raised many perspectives about the interviewee's professions, their field, and its challenges. The activities' relaxed atmosphere found in the thesis results is a good fit for people in employment or with families. Since only 11 organizations were interviewed it is desirable that the results of the thesis could be used or expanded upon in future studies. A study conducted at a different point in time may reach organizations that the thesis couldn't. Additionally in the future COVID-19 hopefully doesn't affect congregational activities as much.

Keywords: activity, adults, congregations, events, interviews, interview study, young adults, youth

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	4
2 AIKAISEMMAT TUTKIMUKSET JA AIHEEN TAUSTA.....	6
2.1 Nuoret aikuiset seurakunnassa.....	6
2.2 Suomalainen uskonnollisuus.....	7
3 OPINNÄYTETYÖN TARKOITUS JA TAVOITTEET.....	10
4 TUTKIMUSYMPÄRISTÖ JA TYÖELÄMÄKUMPPANIT	11
5 TUTKIMUS-, KERUU- JA ANALYYSIMENETELMÄT.....	12
6 TUTKIMUSTULOKSET.....	15
7 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA.....	19
LÄHTEET.....	21
LIITE 1. Puolistrukturoidun haastattelun runko	26

1 JOHDANTO

Yksi seurakuntien tunnetuimmista toimintamuodoista on nuortenilta. Tilaisuus, johon nuoriso on tervetullutta rentoutumaan, ystäväystymään ja jakamaan elämäkokemuksiaan muiden ikätovereiden kanssa. Mutta entä sitten, kun ihminen vanhenee ja ikäero illan nuorimpiin osallistujiin kasvaa kasvamistaan?

“Nuorten aikuisten ilta” ei varmasti kuulosta yhtä tutulta käsitteeltä kuin nuortenilta. Nuortenillasta tulee ihmisille yleensä tietynlainen, esimerkiksi yllä kerrottu mielikuva. Kuinka yleisiä nuorten aikuisten illat siis ovat, ja millaista toimintaa niissä järjestetään?

Opinnäytetyössämme haastattelimme Satakunnan alueella olevien seurakuntien työntekijöitä siitä, onko heidän seurakunnissaan halua tai tarvetta järjestää erityisesti nuorille aikuisille (noin 18–35 v) tapahtumia, tai onko sen kaltaista toimintaa jo. Koemme ikähaarukamme olevan pätevä, sillä sitä käyttävät useat seurakunnat sekä terveydelliset organisaatiot (Koala-ryhmä, i.a.; Lahden seurakunnat, i.a.; Munuais- ja maksaliitto, i.a.; Pirkkalan seurakunta, i.a.; Rauman seurakunta, i.a.; Sylva, i.a.; Vaasan suomalainen seurakunta, i.a.). Emme etsineet tapahtumia, jotka ovat kaikille ikäryhmille tarkoitettut (esimerkiksi jumalanpalvelukset), vaan nimenomaan nuorten aikuisten tapahtumia.

Vaikka ikäryhmien vuorovaikutus on tärkeää, on myös olennaista, että eri ikäryhmille on omia tapahtumia. Mielestämme eri ikähaarukoille omistetuissa tapahtumissa ihminen kokee paremmin olevansa osa kohderyhmää, kun taas kaikille avoimissa tapahtumissa ihminen ei pääse välttämättä kunnolla yksilönä esille, eivätkä osallistujat pääse varsinaisesti vaikuttamaan tapahtuman sisältöön. Myöskään yleiset tapahtumat eivät välttämättä vaikuta yksilöön henkilökohtaisella tasolla yhtä paljon. Haastattelun kohteena olivat kyseisten seurakuntien nuorisotyöstä vastaavat henkilöt. Haastattelut toteutettiin Teamsin kautta ja sähköpostitse.

Kirkossa näkyy ajan kuluessa vähemmän nuoria aikuisia ja nuoria lapsia. Eniten kirkosta eroaa nuoria aikuisia, ja ikäluokista kirkkoon kuuluu vähiten 25–44-vuotiaita. Nuoriin aikuisiin on panostettava, koska jos nuoria aikuisia ei tavoiteta, eivät heidän tulevat lapsensakaan välttämättä päädy rippikouluun. (Hytönen ym., 2020, s. 65, s. 67, s. 216.) Olisi myös tärkeää panostaa isostoimintaan, sillä vaikkei se siltä ehkä päällisin puolin näytä, isostoiminta johtaa suoraan nuoren aikuisen seurakuntayhteyteen (Haapiainen ym., 2020, s. 20).

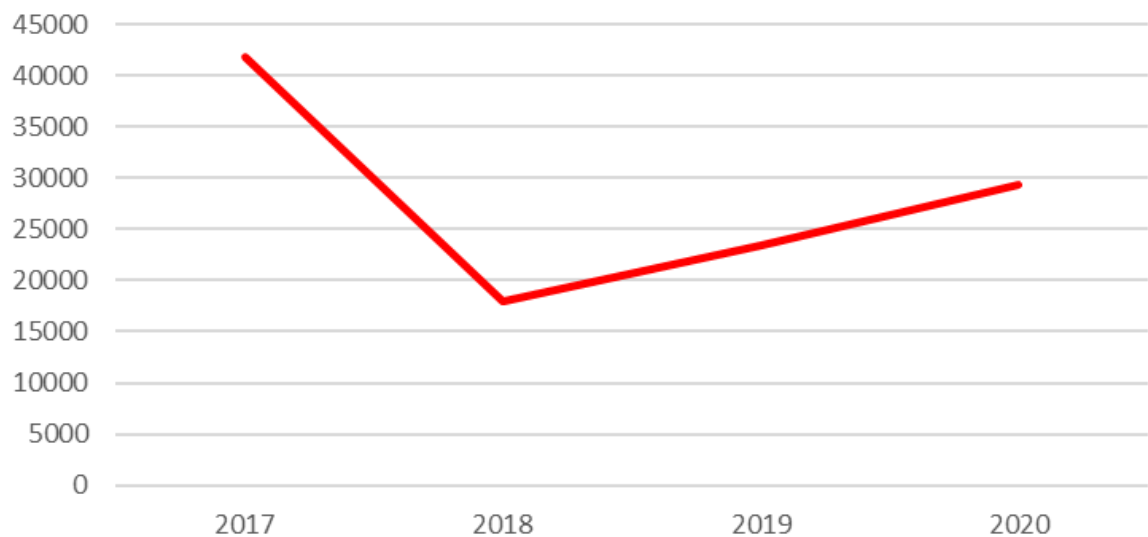
Aihe itsessään on meille tärkeä. Olemme molemmat nuoria aikuisia, jotka olivat aikoinaan aktiivisia seurakuntien nuortentapahtumissa, mutta ikääntymisen myötä olemme kokeneet olevamme kauempana tapahtumien kohderyhmästä. Kaipaisimme jonkinlaisia tapahtumia nuorten aikuisten ikäryhmälle, mikä voisi olla rentoa yhdessäoloa, mutta silti pienellä teologisella syvyydellä maustettuna. Tarkoituksenamme oli etsiä olisiko tällaisille tapahtumille kysyntää ja oliko seurakuntien johdolla halua järjestää sellaisia. Suurempi tavoitteemme on, että seurakunnat miettivät tämänkaltaisten tapahtumien mahdollisuuksia.

Opinnäytetyömme on tutkimus, joka ei liity mihinkään laajempaan hankkeeseen. Tutkimuksellemme ei myöskään ollut tilaajaa työelämästä. Tarkastelukohteina emme käyttäneet vain evankelis-luterilaisia seurakuntia, vaan sisällytimme tutkimukseen kaikki protestanttiset kirkkokunnat (eli käytännössä kaikki muut paitsi katoliset ja ortodoksit). Kirkkokunnalla tarkoitetaan seurakuntien tai kirkkojen muodostamaa yhteisöä, jolla on yhteinen oppi. Protestanttisiin kirkkokuntiin kuuluvat muun muassa evankelis-luterilaiset, baptistiset ja helluntailaiset kirkkokunnat. Näin saimme laajemman ja monipuolisemman kuvan nuoriso- ja aikuistyöstä erilaisissa kirkkokunnissa. Haastattelimme useita seurakuntia Satakunnan alueella, mutta koska Porissa on useampia seurakuntia, Porin kaupunki näkyi tutkimuksessamme laajemmin kuin muut kaupungit.

2 AIKAISEMMAT TUTKIMUKSET JA AIHEEN TAUSTA

2.1 Nuoret aikuiset seurakunnassa

Vuonna 2017 Suomen evankelis-luterilaisen kirkon tilastopalvelun mukaan nuorten aikuisten tilaisuuksissa kävi 41 748 ihmistä, kun taas vuonna 2018 lukema oli 18 031. Seuraavan kahden vuoden aikana lukema elpyi hieman (23 364 vuonna 2019 ja 29 377 vuonna 2020). Myös järjestettävä toiminta on vähentynyt, 2392 tapahtumaa vuonna 2017 aleni 1541 tapahtumaan vuonna 2020. (Kirkon tilastopalvelu, 2020.)

Kuvio 1. Kirkon toimintaan osallistuneet 19–29- vuotiaat vuosina 2017–2020

“Nuorelle aikuiselle” ei ole tarkkaa määriteltyä ikähaarukkaa. Kuitenkin ajatellaan, että ikähaarukkamme alkaminen nuorisolain mukaan nuoren ikäluokan päättävästä 29. ikävuodesta (L 1285/2016 3. §) ei ole kovin käytännöllistä, sillä jo 15-vuotiaan nuoren ja 25- vuotiaan nuoren aikuisen välillä on tarpeeksi eroja, jotta heille voisi olla omat tapahtumansa. Alarajan asettaminen noin kahdeksantoista ikävuoteen takaa sen, että tilaisuuksissa voidaan vapaasti puhua ja käsitellä aikuisen elämään liittyvistä asioista, niin huolista kuin ilonaiheistakin.

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon Ovet Auki- strategian mukaan väestönusteiden perusteella eläkeläisten määrä ylittää 18–40- vuotiaiden määrän

seuraavan kymmenen vuoden aikana. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko, 2020, s. 16). Loogisesti tämä tarkoittaa vähemmän nuoria toimintaan osallistujia, mutta myös sitä, että toiminnan järjestäjiä tulee olemaan vähemmän. Vaikka nuoret aikuiset eivät ehkä omaksu esimerkiksi uusia sosiaalisen median alustoja yhtä nopeasti kuin teini-ikäiset, on silti tärkeää että toimintaa järjestävä työntekijä olisi suhteellisen nuorekas. "Nuorekkaalla" tarkoitamme, että työntekijällä olisi ymmärrystä nuorten aikuisten elämään liittyvistä asioista ja heidän kulttuuristaan, ja täten hänellä on parempi kyky ottaa kontaktia nuoriin aikuisiin.

2.2 Suomalainen uskonnollisuus

Nuorten aikuisten ikäluokassa korostuu myös uskonnollisuuden muuttuminen. Monille nuorille aikuisille kirkkoon kuulumisen ja kirkollisiin toimituksiin osallistuminen vaatii perustelemista ja tietoisien päätöksen tekemistä (Mikkola & Saarelainen, 2023, s. 26). Tapakristillisuus ei siis ole enää kulttuurillinen normi. Jos ihminen käy kirkossa, siihen täytyy olla joku syvempi syy.

Nykyaikana uskonnollisuus muotoutuu yhä enemmän omaehtoiseksi ja yksilön omiin valintoihin pohjautuvaksi. Heikentyvässä asemassa ovat esimerkiksi kirkon jäsenyys, uskontunnustuksen eläminen todeksi sekä osallistuminen kirkon tilaisuuksiin. Myös kirkon jäsenenä ihmisen uskonnollinen katsomus on yksilöllinen. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko, 2020, s. 20.) Vastauksena näihin muutoksiin esimerkiksi Länsi-Porin seurakunta aikoo kehittää ja monipuolistaa messujaan (Länsi-Porin seurakunta, i.a.). Muun muassa Keski-Porin kirkko järjestää Tuomasmessuja, jotka ovat tavallista rennompia jumalanpalveluksia. Kirkossa voi liikkua vapaammin, ja musiikkityylit vaihtelevat "jatsista irkkutyylisiin." (Keski-Porin seurakunta, i.a., Tuomasmessu, i.a.)

Uskonnollisuuden muutosta selitetään kahdella ilmiöllä: individualisaatiolla eli yksilöllisyydellä, ja sekularisaatiolla eli maallistumisella. Yksilöllisyys korostaa ihmisen uskonnollisia valintoja, jolloin esimerkiksi kirkkoon ei kuuluta pelkästään tavan vuoksi, vaan kirkkoon kuulumisella täytyy olla konkreettista merkitystä omassa elämässä. Maallistuminen puolestaan viittaa nuorempien sukupolvien entistä vähempään uskonnollisuuteen. Tämä näkyy osallistumisen, Jumalaan

uskomisen ja ylipäätään uskonnon harjoittamisen vähenemisenä. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko, 2020, s. 20.)

Suurella osalla nuorista ei ole yhteyttä kirkkoon rippikoulun ja perheen perustamisen välillä. Tuona aikana myös suuri joukko nuoria eroaa kirkosta. Kirkon haasteena on olla ajankohtainen tälle ryhmälle, eikä viestintäkään ole aina helppoa. Kirkon tavanomaisten toimitusten lisäksi olisi hyvä löytää uudenlaisia kohtaamisen tapoja, sekä uusia keinoja kutsua ihmisiä seurakunnan yhteyteen. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko, 2020, s. 21, 24.) Y- ja Z-sukupolvien tulevaisuuden valinnoilla on myös merkittävä rooli uskonnollisen perinteen siirtymisessä. Tutkittu alle 40-vuotiaista vain pieni osa koki saaneensa kristillistä kasvatusta kotonaan, mikä todennäköisesti johtaa siihen, etteivät he välitä uskonnollisia perinteitä eteenpäin. Esimerkiksi lasten kastamisen vähentyminen vaikuttaa rippikoulun osallistujamäärään. (Salomäki, 2021, s. 21.)

Seurakuntien kasvatustyöhön vaikuttavat ikäluokkien pieneneminen, koulu- ja päiväkotiyhteistyön linjaukset sekä uskonnon muuttunut asema yhteiskunnassa. Yhteistyössä eri tahojen kanssa vastaan tulevat linjaukset ja rajoitukset saattavat joskus vaikuttaa siltä, ettei kristillisellä kasvatuksella ole paikkaa yhteistyössä. Kirkko on tärkeä ihmisille vain silloin, kun se on tarpeellinen heidän arjessaan. Vaikka perheiden suhde kirkkoon on etäännytynyt, perheiden tarve tukijärjestelmille ei ole poistunut. Useat lapset, vanhemmat ja kummit tarvitsevat tukea tai kuunteleapua, ja seurakunnat voivat parantaa yhteyttä heihin, mikäli ne voivat tarjota heille henkilökohtaista apua ja palvelua. (Hytönen, 2021.)

Ihmiset kokevat uskonnon merkittäväksi etenkin kriisien ja kuormituksen aikana (Boberg, 2020, s. 11), ja esimerkiksi korona-ajan kuormitus on koetellut etenkin 18–34-vuotiaita (Mieli, 2021). Vastaavasti jos ihmisellä on kaikki hyvin ilman erityistä jumalasuhdetta, hän tuskin kokee tarvitsevansa Jumalaa, tai uskontoa ylipäätään. Asiaa monimutkaistaa esimerkiksi luterilaisissa ryhmissä se, että perusluterilaiselle spiritualiteetille on ominaista uskonnon yksityisyys, seurakunnan tilaisuuksissa käymisen vähentyminen, sekä kirkkoon kuulumisen lähinnä perinnesyistä. Perusluterilaiset nuoret aikuiset eivät välttämättä tarvitse erillistä yhteisöä uskonnollisuuttaan tukemaan. (Boberg, 2020, s. 12.) Monet ihmiset kokevat

myös kirkon tekemän auttamistyön hyödylliseksi, ja näin ovat kirkon jäseniä, vaikka eivät itse olisikaan uskossa (Kangas, 2021). Monet näkevät kummiuden myös tärkeänä ja kunniallisena, jonka vuoksi he ovat kirkon jäseniä. Esimerkiksi Rauman seurakunnan strategia vuosille 2020–2025 toteaaakin, että seurakunta aikoo kehittää niitä työmuotoja, jotka ovat merkityksellisiä raumalaisille (Rauman seurakunta, 2019, s. 1).

Herätyskristilliselle (esim. helluntailaiselle) spiritualiteetille taas on ominaista vahva yhteisöllisyyden tarve, sekä identiteetin ja elämäntavan pohjautuminen kristinuskoon. Herätyskristillisille nuorille aikuisille on luontaista linkittää kaikki elämän aspektit uskoon, sen sijaan että elämässä olisi ikään kuin “hengellinen puoli” ja “ei-hengellinen puoli”. Herätyskristillisille nuorille aikuisille säännöllinen rukoileminen, Raamatun lukeminen sekä hengellisen opetuksen saaminen on tärkeämpää kuin luterilaisille. (Boberg, 2020, s. 13.) Luterilaisuuden ja herätysliikkeiden eroista huolimatta ne tekevät yhteistyötä, ja esimerkiksi Euran seurakunta kertoo toimintasuunnitelmassaan järjestävänsä tapahtumia herätysliikkeiden ja kristillisten järjestöjen kanssa (Euran seurakunta, 2021, s. 28). Ekumenian merkitys on myös enemmän näkyvässä nykyään, esimerkiksi luterilaisten ja helluntailaisten seurakuntien yhteistyö ei ole niinkään epänormaalia. Ekumenia tarkoittaa kirkkojen välistä yhteistyötä ja kirkon näkyvän ykseyden edistämistä. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko, i.a.a..)

Kouluissa näkyvää uskonnollisuutta on myös karsittu paljon. Nykyään esimerkiksi ruokarukousta ei lausuta enää. Kriittisyys kouluissa näkyvää uskonnollisuutta kohtaan näkyy myös esimerkiksi koulujen joulujuhlissa. Tästä on ollut kovasti puhetta poliittisissa piireissä, esimerkiksi kun vuonna 2019 eduskunnan apulaisoikeusasiamies Pasi Pölönen väitti, että “joulujuhlan järjestäminen kirkossa loukkaisi koululaisten uskonnonvapautta ja yhdenvertaisuutta”. Kuitenkin jo vuonna 2014 eduskunta totesi yksimielisesti, että joulukirkko tai muu uskonnon harjoittamiseksi katsottava tilaisuus ei ole koulussa perustuslain vastainen. (Nurmi, 2019.) Silti se, että vuosi vuodelta näistä asioista puhutaan, kertoo monien suomalaisten muuttuvista asenteista uskonnollisuuteen.

3 OPINNÄYTETYÖN TARKOITUS JA TAVOITTEET

Opinnäytetyömme tarkoitus oli tutkia nuorille aikuisille suunnattujen seurakuntatapahtumien saatavuutta, kysyntää ja tarvetta. Tutkimme mitä on jo saatavilla, ja mitä seurakunnilla on suunnitelmissa tälle ikäluokalle. Koemme että tämä ikäluokka on jäänyt usein toiminnan ulkopuolelle seurakunnissa, joiden kanssa olemme olleet tekemisissä. Esimerkiksi nuorten- ja ikäihmisten leirejä kyllä löytyy, sekä leirejä muille erityisryhmille, kuten kehitysvammaisille.

Tarkoituksenamme oli etsiä rentoa ja helposti lähestyttävää toimintaa, eikä seurakuntapoliittista vaikuttamistoimintaa (esimerkiksi seurakuntien kirkkovaltuustoissa toimimista). Vaikka tällainen toiminta on toki tärkeää, ja uusia ihmisiä on hyvä saada osaksi vaikuttajajoukkoa, koimme että vaikuttamistoiminta ei ole se, mikä suurinta osaa nuoria aikuisia kiinnostaisi. Tätä mielestämme todistaa opinnäytetyöprosessin aikainen kova seurakuntavaalien mainostaminen, ja nuorten aikuisten houkuttelu seurakuntien vaalitoimintaan työnimikkeillä kuten “seurakuntavaali-inspiraattori” (Salmela, i.a.).

Pyrimme saamaan selville seurakuntien mahdollisuuksia järjestää säännöllistä toimintaa, sen sijaan että me järjestäisimme yhden tai kaksi yksittäistä tapahtumaa. Emme siis etsineet pelkästään erityistapahtumia, kuten festivaaleja tai muita sellaisia, vaan säännöllistä toimintaa, jossa voi rennosti tavata muita ihmisiä. Tavoitteenamme on, että tutkimus tuo esille nuorten aikuisten seurakuntatoiminnan nykytilannetta ja että tuloksiamme voidaan hyödyntää muiden tahojen tulevaisuudessa tutkimuksissa, sekä haastatteluissa esiin nousseet huomiot työntekijöiltä voisivat myös olla avuksi muille tätä työtä lukeville työntekijöille.

Ymmärrämme kyllä, ettei pienemmissä seurakunnissa ole välttämättä resursseja eikä edes tarvetta kyseisille tapahtumille. Myös joissakin seurakunnissa nuoret aikuiset voivat viihtyä oikein hyvin eri ikäisten kanssa samoissa tapahtumissa, eivätkä koe jäävänsä yksin. Kaikissa seurakunnissa ei välttämättä koeta tarpeelliseksi tätä jakoa nuorten aikuisten ja muiden ikäluokkien välille. Asia riippuu

paljon seurakunnan käytännön tavoista. Opinnäytetyön tutkimuskysymyksinä ovatkin:

- Mitä toimintaa seurakunnat järjestävät?
- Onko toiminta ollut onnistunutta työntekijöiden mielestä?
- Millainen tarve toiminnalle heidän mielestään on?

4 TUTKIMUSYMPÄRISTÖ JA TYÖELÄMÄKUMPPANIT

Tutkimusympäristönämme olivat Satakunnan seurakunnat. Satakunta maakuntana sisältää niin kaupunki- kuin maaseutuakin. Pori jo itsessään kaupunkina sisältää molempia, varsinkin Noormarkun ja Lavian kuntaliitosten jälkeen. Erityisesti evankelis-luterilaisissa seurakunnissa, sekä muissa yleisimmissä seurakunnissa (kuten helluntaiseurakunnissa), kaupungin suuruus vaikuttaa myös seurakunnan suuruuteen. Porista löytyy kaikenlaisia kristillisiä seurakuntia luterilaisten ja helluntailaisten lisäksi (esimerkiksi metodistit, adventistit ja baptistit). Porista siirryttäessä pienempiin paikkakuntiin seurakuntien kirjo vähenee, ja useimmiten on nähtävissä vain evankelisluterilaisia ja helluntaillaisia seurakuntia, sekä joskus myös vapaaseurakuntia. Kuitenkin, kun vastaan tulee isompia kaupunkeja, harvinaisemmat kirkkokunnat alkavat taas yleistyä. Vaikka toki ihmisten seurakunnissa käyntiin vaikuttavat myös seurakunnan ulkopuoliset asiat, keskityimme itse seurakuntiin ja niiden työntekijöiden perspektiiviin aiheesta.

Työntekijöistä haastattelimme enimmäkseen nuorisotyönohjaajia, mutta emme sulkeneet pois myös muita ammattinimikkeitä, mikäli nuorten aikuisten toiminta tietyissä seurakunnissa oli jonkun muun henkilön kuin nuorisotyönohjaajan vastuulla. Haastattelimme työntekijöitä seurakuntalaisten sijaan, sillä työntekijöillä on tarkkaa faktatietoa seurakunnan käytännöistä ja resursseista. Seurakuntalaisilla on varmasti ehdotuksia nuorten aikuisten toiminnalle, mutta työntekijöillä on käsitys siitä, voidaanko toimintaa ylipäätään edes harkita.

Tarkastelukohteiden työntekijät osallistuivat opinnäytetyöhön pääosin haastattelujen muodossa. Haastattelimme kyseisestä toiminnasta vastuussa olevia henkilöitä kaikesta aiheeseen liittyvästä. Haastattelujen lisäksi pyysimme tarkastelukohteiden työntekijöiltä heillä mahdollisesti jo olemassa olevaa tilastotietoa, mikäli heillä on toteutuksessa nuorten aikuisten toimintaa tai he ovat jo aiemmin tehneet selvityksiä sen tarpeesta tai kysynnästä.

Haastattelimme vain alan ammattilaisia. Vaikka nuorten aikuisten toiminnasta löytyy tilastoja, ja kirkko tiedostaa nuorten aikuisten olevan vähemmistö seurakunnan jäsenten osalta (Hytönen, 2020, s. 67), koimme tärkeäksi saada selville työntekijöiden henkilökohtaisia kokemuksia sekä heidän tulkintojaan paikallisesta tilanteesta. Kyseessä oli siis nimenomaan haastattelu, eikä kysely. Kysely olisi vain postitettava lista kysymyksiä, ja halusimme tuloksiimme enemmän inhimillistä nyanssia. Vaikka osa työntekijöistä vastasikin haastattelukysymyksiimme sähköpostitse, on sähköpostitse tehtävä haastattelu silti yksityiskohtaisempi menetelmä kuin kysely, sillä sähköpostitse käyty haastattelu voi sisältää jatkokysymyksiä, sekä olemassa olevien kysymysten tarkempaa avaamista. Sähköpostitse lähetetty kysely useimmiten sisältää linkin toiselle sivustolle, jossa kysymysten tarkempi avaaminen ja jatkokysymysten esittäminen on käytännössä mahdollista.

5 TUTKIMUS-, KERUU- JA ANALYYSIMENETELMÄT

Haastattelimme yhtätoista seurakuntaa ympäri Satakuntaa, vuoden 2022 kesän ja talven välisenä aikana. Yhteydenotossa käytimme valmiiksi tekemäämme sähköpostikaavaa, jonka lähetimme kaikille. Sähköpostiviesti sisälsi perustietoa opinnäytetyöstä ja haastattelun käytännöistä. Kesällä emme montaa haastattelua tehneet, sillä monet nuorten aikuisten toiminnasta vastaavat henkilöt olivat joko lomilla tai muuten estyneitä siihen aikaan. Syksyn ja talven välillä haastattelimme työntekijöitä noin kerran viikossa, joskus kahdestikin, niin usein kuin muilta

opinnoilta ehdimme. Emme valinneet näitä yhtätoista seurakuntaa etukäteen, vaan loppujen lopuksi nämä olivat ne seurakunnat, jotka vastasivat haastattelupyyntöihimme opinnäytetyön toteuttamisvaiheen aikana. Luterilaisia seurakuntia oli 7, muita tahoja 4. Sanaa “taho” käytämme siksi, että haastateltaviemme joukossa oli yksi toiminnan järjestäjä, joka toimii luterilaisen kirkon piirissä, mutta on hallinnollisesti itsenäinen. Mukana oli myös esimerkiksi helluntai- ja vapaaseurakuntia. Osan tahoista valitsimme olemassa olevien seurakuntasuhteidemme perusteella, ja osa oli uusia tuttavuuksia. Tavoittelimme muitakin työntekijöitä, mutta he joko eivät vastanneet sähköposteihimme tai eivät kokeneet voivansa auttaa meitä. Haastattelujen keskimääräinen kesto oli puoli tuntia, ja yhteensä haastattelunauhoituksia kertyi neljän ja puolen tunnin verran. Nauhoituksia tehtiin 9, joiden lisäksi kaksi työntekijää vastasi sähköpostitse.

Selvitimme nuorten aikuisten toimintaa kvalitatiivisesti, puolistrukturoiduilla haastatteluilla. Kvalitatiivinen eli laadullinen tutkimus tarkoittaa sitä, että pyrimme ymmärtämään ilmiötä suoranaisen ilmiön selittämisen sijaan, sekä teimme tutkimusta nojautuen muihinkin, kuin vain numeroihin perustuviin lähteisiin (Thitz & Ylönen, i.a.). Puolistrukturoitu haastattelu on keskustelunomainen tilanne, jossa esimerkiksi kysymysten järjestyksellä tai jatkokysymysten määrällä ei ole merkitystä (Hirsijärvi & Hurme, 2015, s. 102–103; Vesterinen, 2018). Tahdoimme pitää haastattelut puolistrukturoituina, sillä koimme saavamme haastateltavista henkilöistä enemmän irti, kun emme rajoittaneet heidän vastauksiaan vain esitettyjen kysymysten raameihin. Selvitimme tapahtumia haastattelujen keinoin myös siksi, että evankelis-luterilaisen kirkon tilastot listaavat nuorten aikuisten tapahtumat 19–29-vuotiaille, kun taas useat seurakunnat listaavat omilla nettisivuillaan heidän nuorten aikuisten tapahtumansa 18–35-vuotiaille (Lahden seurakunnat, i.a.; Pirkkalan seurakunta, i.a.; Rauman seurakunta, i.a.; Vaasan suomalainen seurakunta, i.a.).

Haastattelimme työntekijöitä kaikenlaisista protestanttisista seurakunnista, missä nuorisotyötä ylipäänsä on. Protestanttisuudella tarkoitetaan niitä seurakuntia, jotka syntyivät 1500-luvun uskonpuhdistuksen seurauksena. Silloin läntinen kristikunta repesi kahtia roomalaiskatoliseen kirkkoon ja eri protestanttisiin ryhmittymiin. Protestanttisuus on silti hieman hankala ja elävä käsite, sillä uusia yhteisöjä

syntyy koko ajan, eivätkä ne uudet yhteisöt välttämättä aina luokittele itseään protestanttisiksi. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko, i.a.b..)

Keskityimme protestanttisiin seurakuntiin niiden opillisten samankaltaisuuksien vuoksi, ja uskomme niiden olevan pääasiallisia uskonnollisen nuorisotoiminnan järjestäjiä. Kolmas perustelumme tälle päätökselle on katolisen ja ortodoksisen kirkon vähempi toiminta ylipäätään Suomessa verrattuna protestanttisiin seurakuntiin. Emme silti rajanneet tutkimusta vain luterilaisiin seurakuntiin, sillä halusimme kokonaisemman kuvan aiheesta.

Valmistauduimme haastatteluihin käymällä kysymykset läpi kokeilunomaisesti opinnäytetyön tekijöiden kesken, jolloin saimme kuvan kysymysten luontevuudesta ja saimme selville arvion siitä, kuinka kauan haastattelut kestäisivät. Tiedostimme, ettemme pysty itse keksimään todenmukaisia vastauksia kysymyksiimme, mutta meidän oli mahdollista keksiä vastauksia pohjautuen omiin kokemuksiimme seurakunnissa. Aineisto kerättiin äänittämällä haastattelut. Osa haastatteluista toteutettiin sähköpostitse haastateltavan toiveesta. Haastattelun äänittämisestä ilmoitettiin hyvissä ajoin etukäteen haastateltavalle henkilölle. Äänitteet tuhotaan oppilaitoksen ohjeistuksen mukaisesti, eli vuoden kuluttua opinnäytetyön julkistamisesta (Malkavaara & Vesterinen, i.a.).

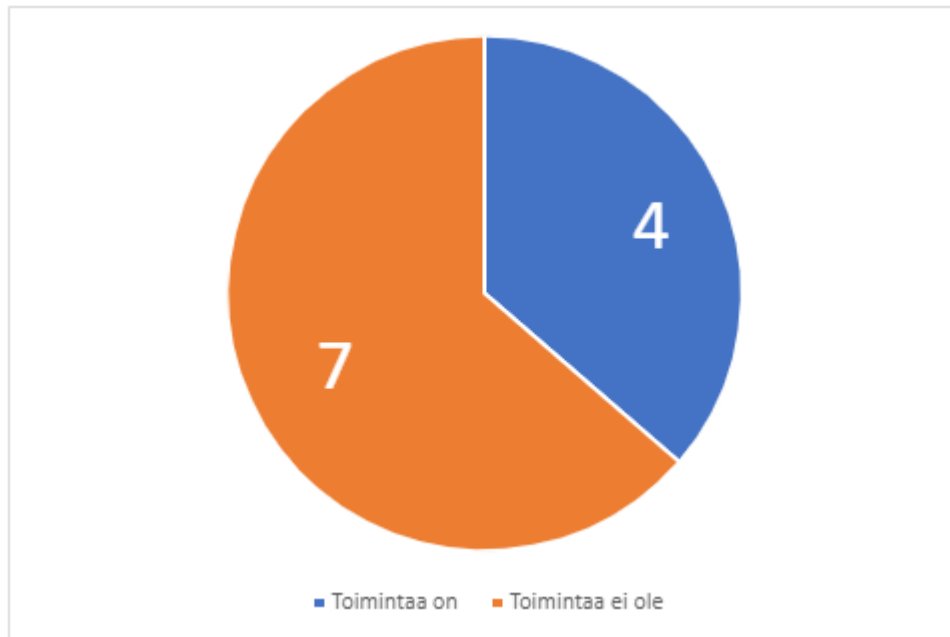
Analyysimenetelmänä käytimme laskemista, eli yksinkertaisesti katsoimme, kuinka monta kertaa tietyt teemat esiintyivät aineistossa. (Hirsijärvi & Hurme, 2015, s. 172). Keräsimme haastatteluaineistoa seurakunnilta eri puolilta Satakuntaa, ja jatkoimme aineiston keräämistä, kunnes olimme löytäneet tarpeeksi aineistoa tutkimuksen todenmukaisuutta ajatellen (Thitz & Ylönen, i.a.). Pelkästään Porin tilanne ei kuvasta koko Satakuntaa, eivätkä pari Porin ulkopuolista seurakuntaa kuvasta koko Satakuntaa. Kuten yllä kerroimme, olisimme haastatelleet useampiakin työntekijöitä, mutta he eivät joko vastanneet yhteydenottoihimme tai olivat muuten estyneitä. Tästä huolimatta ajatteleme meillä olevan tarpeeksi materiaalia aineiston analysointia varten. Kun olimme saaneet haastattelut päätökseen, kävimme läpi aineistomme ja kokosimme niistä nousevat yhteiset teemat tilastoiksi. Emme puhtaaksikirjoittaneet kokonaisia haastatteluita, vaan poimimme äänitteistä suoraan olennaiset tiedot (Hirsijärvi & Hurme, 2015, s. 138).

Olenmaisilla tiedoilla tarkoitamme tietoja, jotka hyödyttävät opinnäytetyötämme. Haastattelujen puolistrukturoidun luonteen vuoksi aineistossa oli paljon rentoa keskustelua, jota ei välttämättä ollut johdonmukaista sisällyttää työhömmme sellaisenaan.

Koska käytimme työssämme seurakuntien niin tilastollista kuin kokemuspohjais-takin tietoa, voi työtämme kutsua myös monistrategiseksi työksi (Hirsijärvi & Hurme, 2015, s. 28). Sanoisimme tutkimuksen pääpainon kuitenkin olevan kvalitaatiivisuudessa haastattelujen vuoksi. Monistrateginen tutkimus yhdistää kvalitaatiivisia (laadullisia) ja kvantitatiivisia (määrällisiä) menetelmiä, tämän opinnäyte-työn kohdalla haastatteluja ja tilastoja. (Sarajärvi & Tuomi, 2017, s. 54, s. 58.) Kvalitatiivisella tutkimuksella tarkoitetaan ymmärtämiseen pyrkivää lähestymista-paa (Vesterinen, 2018). Eli tarkoituksemme on ymmärtää tutkittavaa ilmiötä, ei ainoastaan tilastollisesti etsiä objektiivisia faktoja asiasta, vaan pyrkiä ymmärtä-mään asiaa laadullisen (kvalitatiivisen) analyysin avulla. Kvalitatiivisessa tutki-muksessa pääsimme haastattelujen kautta kohtaamaan yksilöitä ja kuulemaan heidän näkökulmiaan aiheesta. Tutkimuksen tyyli ja tapa voi olla myös luovempi ja rennompi kvalitatiivisessa tutkimuksessa. (Thitz & Ylönen, i.a.)

6 TUTKIMUSTULOKSET

Nuorten aikuisten toimintaa oli neljällä yhdestätoista haastattelemistamme seu-rakunnista, eli noin kolmanneksella (Kuvio 2). Vaikka seurakunnilla ei olisi varsi-naista nuorten aikuisten toimintaa, niin nuoria aikuisia näkyy usein silti muuten seurakunnan toiminnassa mukana; esimerkiksi jumalanpalveluksissa, partiossa, perhekerhoissa ja isostoiminnassa.

Kuvio 2. Nuorten aikuisten toimintaa järjestävien tahojen määrä (n=11).

Sen lisäksi, että nuoria aikuisia näkyy muualla seurakunnan toiminnassa, heitä on läsnä myös nuortenilloissa. Kolmessa haastattemistamme seurakunnista, nuortenilloissa kävi joko enimmäkseen tai suuressa määrin nuoria aikuisia. Kahdessa näistä kolmesta seurakunnasta ei erikseen ollut nuorten aikuisten toimintaa. Järjestetty toiminta oli aina säännöllistä, ja joko aina tai useimmiten samoissa tiloissa. Osa seurakunnista järjestää nuorille aikuisille leirejä ja muita retkiä, joiden määränpää ja ajankohdat vaihtelivat.

Seurakunnissa, joissa ei ole nuorten aikuisten toimintaa, oli silti ollut tapahtumakokeiluja. Näiden kokeiluiden osallistujamäärät vaihtelivat nollasta noin kahteenkymmeneen. Kokeiluiden ja tämänhetkisten tapahtumien osallistujamäärien keskiarvoksi muodostui 9,9. Osallistujamääristä kertoo tarkemmin Taulukko 1. Taulukon luvut ovat haastateltavilta saatuja arvioita. Menneen toiminnan aikaväliä on vaikea arvioida, sillä mennyt toiminta on voinut tapahtua niin haastateltavan työntekijän työsuhteen aikana kuin entisten työntekijöiden aikana. Lisäksi nykyisten työntekijöiden työsuhteiden kesto vaihteli: osa oli ollut tämänhetkisessä tehtävässä yli kymmenen vuotta, osa oli ollut työssään vuoden tai kaksi.

Taulukko 1. Nuorten aikuisten toiminnan osallistujamäärät, jaoteltuna menneeseen ja vuoden 2022 toimintaan

	mennyt	vuosi 2022
Taho 1	1–5	
Taho 2	15–20	
Taho 3		5–8
Taho 4		10
Taho 5		6–12
Taho 6	17	20–30
Taho 7	2–8	
Taho 8	2	
Taho 9		0*
Taho 10	0	
Taho 11	3–5	

*) Taholla ei ole erillistä nuorten aikuisten toimintaa, sillä tahon nuoret aikuiset käyvät muissa tahon tilaisuuksissa eivätkä koe erillistä toimintaa tarpeelliseksi. Tahon nuortenilloissa käy 4–5 nuorta aikuista.

Osallistujien ikäjakauma vaihteli noin kahdenkymmenen ja kolmenkymmenen ikävuoden välillä. Jokaiselta taholta emme tietoja saaneet, joko sen vuoksi että osallistujia ei ollut tai sitten tapahtumista oli kulunut liian kauan aikaa ikäjakauman muistamiseksi. Ikäjakauman keskiarvo oli 22. Myös Taulukon 2 luvut ovat haastateltavilta saatuja arvioita. Taulukoissa tahot 2, 3, 4 ja 10 olivat Porista.

Taulukko 2. Nuorten aikuisten toiminnan ikäjakauma

	mennyt	Vuosi 2022
Taho 3		18–30
Taho 4		19–24
Taho 6		20–25
Taho 9		18–20
Taho 7	20–29	
Taho 6	22–23	

Nuorten aikuisten toiminta oli lähes aina rentoa keskustelupohjaista toimintaa, mutta esimerkiksi yhdessä vastaajaseurakunnassa pidettiin nuorten aikuisten sählykerhoa. Monissa tahoista nuoret aikuiset itse pystyivät vaikuttamaan toimintaan ja antamaan ehdotuksia toiminnan sisällöstä. Joissakin vastaajatahoissa

toiminta oli myös nuorten aikuisten itsensä järjestämää tai ylläpitämää. Tällaista toimintaa olivat esimerkiksi raamattupiirit, joita saatettiin järjestää ihmisten kodeissa, joko seurakuntarakennuksen sijaan tai sen lisäksi. Kuitenkin, nuorten aikuisten toiminta oli vastaajaseurakunnissa lähes aina saanut alkunsa työntekijän toimesta. Toiminnan järjestämisen alkamisajankohtaa on vaikea mitata, sillä seurakunnilla on saattanut olla useita eri toimintakokeiluja vuosien varrella, puhumattakaan siitä että kokeilut ovat saattaneet olla sellaisten työntekijöiden vastuulla, jotka eivät ole pitkään aikaan olleet seurakunnassa töissä.

Haastatteluista nousi muutamia työntekijöiden erityishuomioita. Koronasta tai muista globaaleista vaikeuksista huolimatta nuorisotyö on aaltoliikettä. Se tarkoittaa, että tiettyinä ajanjaksoina on enemmän osallistujia toimintaan, tiettyinä vähemmän. Työntekijöiden mielestä korona ei yksin ole syytä alhaisiin kävijälukemiin, vaikka sekin on kieltämättä niihin vaikuttanut. Työntekijöiden mielestä on myös hyvä huomioida, ettei kävijämäärä pelkästään ole toiminnan onnistumisen mittapuu, vaan myös toiminnan vaikutus. Pienemmässä ryhmässä on parempi yhteysmahdollisuus, ja toiminta voi merkitä osallistujille enemmän, verrattuna vähemmän osallistaviin joukkotilaisuuksiin. Nuorten aikuisten vähäisyys seurakunnassa voi myös selittyä työntekijöiden mukaan sillä, ettei omavaraisessa elämänvaiheessa elävä nuori aikuinen välttämättä koe tarvitsevänsä Jumalaa, kun pärjää itse hyvin ilman hengellistä tukea. Lisäksi uuden toiminnan aloittaminen saattaa olla vaikeaa, jos ihmiset haluavat tulla mukaan jo valmiiseen toimintaan sen sijaan, että olisivat mukana toiminnan kehittämisessä.

Monien mielestä nuoret aikuiset olivat hankala ryhmä tavoittaa. Tähän annettiin syiksi esimerkiksi kiireinen työ- tai perhe-elämä ja ihmisen itsenäistyminen. Myös se, että nuoria aikuisia on niin monenlaisia, vaikuttaa asiaan. Esimerkiksi perheellisen ja perheettömän nuoren aikuisen intressit saattavat olla täysin erilaiset. Toimintojen kehittämiseen liittyen haastatteluissa tuli useaan kertaan esille tarve siirtyä sosiaaliseen mediaan tiedotusasioissa ja markkinoinnissa.

Työntekijöiden mukaan luterilaisissa seurakunnissa jatkumo nuorisotyöstä nuoriin aikuisiin on yleensä sujuvampi rippikoulun ja isosten vuoksi. Monien vapaiden suuntien seurakunnissakin on nuorteniltoja ynnä muita tapahtumia, mutta

luonnollista jatkumoa ei välttämättä ole, ellei nuori ole valmiiksi uskonnollisesta perheestä. Lisää väkeä iltoihin ja muihin tapahtumiin pitää itse hakea. Tämä tapahtuu joko kaverisuhteiden tai muiden tiedotuskanavien kautta.

Varsinkin pienemmillä paikkakunnilla painottui perhetoiminta, vaikkei muuten erityistä nuorten aikuisten toimintaa olisikaan. Sinkkuna olevat tai lapsettomat nuoret aikuiset voivat jäädä usein valitettavasti huomiotta. Toinen ongelma pienillä paikkakunnilla on se, että moni nuori aikuinen muuttaa isompiin kaupunkeihin opiskelujen perässä, ja näin paikkakunnalle jää vain pieni määrä tai ei ollenkaan nuoria aikuisia, mikä voi vähentää motivaatiota toiminnan kehittämiseen tai poistaa sen tarpeen täysin.

7 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA

Kerätessä haastattelumateriaaleja seurakuntien työntekijöiltä saimme monenlaisia näkökulmia työnkuvasta, työkentästä ja sen haasteista. On yleistä tietoa, että seurakunnat pitävät jumalanpalveluksia ja nuorteniltoja. Nuorten aikuisten toiminta taas on epäsäännöllisempää, ja sen järjestäminen riippuu täysin seurakunnasta sekä sen jäsenten tarpeesta. Silloin kun toimintaa järjestettiin, niin nuorten aikuisten tilaisuudet olivat yleensä rennompaa, keskustelu- ja hengailupainotteista toimintaa. Tämänkaltaisen toiminta sopii yleensä nuorelle aikuiselle paremmin työ- ja perhe-elämän keskellä. Se myös painottaa osallisuutta ja mahdollistaa ihmisläheisempää toimintaa, sillä osallistujamäärä on yleensä pienempi. Näin ollen keskustelut voivat myös olla enemmän henkilökohtaisia ja ajankohtaisia nuoren aikuisen elämään.

Tutkimuskysymyksissämme etsimme vastauksia toiminnan eri näkökulmiin. Olemme saaneet kattavan kuvan toiminnan tarpeesta ja sen menestyksestä, sekä siitä, millaista toimintaa Satakunnassa on tarjolla. Vaikka tutkimustuloksemme perustuvat toiminnan vetäjien omiin kokemuksiin, pääsimme

haastattelemaan usein henkilöitä, joilla oli joko pitkäaikainen kokemustausta tai joilla oli yhteyksiä aikaisempiin toiminnan ohjajiin. Kuten luvussa 5 mainitsimme, haastattelun äänittämisestä ilmoitimme jo haastattelupyynnön yhteydessä, sekä haastatteluäänitteet tuhoataan oppilaitoksen ohjeiden mukaisesti vuoden kuluttua opinnäytetyön julkistamisesta (Malkavaara & Vesterinen, i.a.). Lisäksi pyysimme jokaista haastateltavaa täyttämään Diakonia-ammattikorkeakoulun virallisen suostumuslomakkeen, joka selventää mihin tarkoitukseen nauhoitus tulee, nauhoituksen anonyymiyden sekä haastatteluun osallistumisen vapaaehtoisuuden.

Ennen haastatteluja katselemistamme tutkimuksista ilmeni nuorten vähenevyys seurakunnissa, kirkon jäsenmäärän pieneneminen sekä hengellisyyden yksilöllistyminen. Haastatteluaineisto vahvistaa näitä havaintoja, mutta osaltaan myös todistaa, että toiminta voi kukoistaa oikeissa olosuhteissa. Vaikka tiettyjen tahojen toiminta ei päässyt alkamaan oikeastaan ollenkaan, toiset tahot keräävät säännöllisesti kymmeniä osallistujia.

Ammatillisen osaamisen näkökulmasta työmme on merkityksellinen. Vaikka työmme ei ollut kehittämispainotteinen, saimme haastateltavilta paljon hyvää kokemuspohjaista tietoa ja neuvoja toiminnan järjestämistä ajatellen. Haastattelumateriaalista nousseet huomiot auttavat meitä mahdollisesti järjestämään nuorten aikuisten toimintaa tulevaisuuden työpaikoissa, sekä inspiroivat meitä kehittämään sitä.

Kaipaisimme nuorten toimintaan lisää ekumeniaa. Sitä löytyy jo vanhempien ikäluokkien- sekä kaikille avoimista tapahtumista (torikonsertit tms.), mutta nuorten toiminnassa emme ole siihen useasti törmänneet. Mielestämme nuorten olisi hyvä oppia useista kirkkokunnista käytännön tasolla, jotta heillä voi olla niistä parempi käsitys myöhemmin elämässä. Tätä kautta esimerkiksi nuorten aikuisten tapahtumien ekumenia voi lisääntyä.

Olisi hienoa jos työmme sisältö voisi olla osana muiden hankkeiden tai tutkimusten lähdemateriaalia, tai inspiroida muita tekemään laajempaa tutkimusta aiheesta. Vaikka saimme mielestämme tarpeeksi tuloksia annetussa ajassa, tutkimuksessamme on reilusti laajentamisen varaa. Esimerkiksi muuna ajankohtana

toteutettu tutkimus voi saada yhteyden työntekijöihin, jotka olivat estyneinä oman tutkimuksemme aikana. Muuna ajankohtana toteutettu tutkimus voi myös saada tuloksia, jotka eivät ole koronaviruksen vaikutuksen alaisia. Ennen koronaa esimerkiksi Yhdysvalloissa tehtiin tutkimus protestanttisten seurakuntien kävijämäärästä nuorten aikuisten suhteen. Tutkimuksen seurakuntien tapahtumissa kävi vähiten 19–21-vuotiaita. Tutkimus oli laaja ja yksityiskohtainen perehtyessään syihin, joiden vuoksi nuorten osuus kävijöistä vähenee seurakunnissa, mutta emme sitä tässä työssä käyttäneet opinnäytetyön paikallisuuden vuoksi. Työ oli lisäksi vuodelta 2017, joten se ei olisi välttämättä ajallisesti soveltunut tämän työn lähteiden joukkoon. (LifeWay Research, 2017.)

Nuorten aikuisten toiminnan tulevaisuutta ei voi kukaan vielä tietää. Toivomme että tilanne paranisi, ja että enemmän nuoria aikuisia löytäisi oman paikkansa seurakunnassa. Kuten yksi haastateltavista tuloksissa mainitsi, on hyvä tiedostaa että nuorisotyö on aaltoliikettä. Joskus on suositumpia hetkiä, joskus epäsuositumpia, eikä sille voi mitään. Haastattelujen ja aikaisemmin tuotetun aineiston perusteella on selvää, että muutosta täytyisi tapahtua niin seurakuntien toimintastrategioissa kuin ihmisten asenteissa, jos halutaan että nuoria aikuisia näkyisi tulevaisuudessa enemmän seurakunnan piirissä.

LÄHTEET

Boberg, S. (2020). *”Yhtä tärkeä ku syöminen tai liikunta.” Hengellisyyden merkitys nuoren aikuisen henkiselle hyvinvoinnille.* [Pro gradu- tutkielma, Itä-Suomen yliopisto]. Saatavilla 13.11.2022

https://erepo.uef.fi/bitstream/handle/123456789/23283/urn_nbn_fi_uef-20201086.pdf

Euran seurakunta (2021). *Euran seurakunnan talousarvio vuodelle 2022 sekä toiminta- ja taloussuunnitelma vuosille 2022–2024.* Saatavilla 4.1.2023

<https://www.euranseurakunta.fi/documents/7347038/0/Talousarvio+2022.pdf/1bf83aca-f8a3-81f3-129f-9a7af3ef2ba0?t=1651743650103>

- Haapiainen, T-M., Kokkonen, J., Kopperi, K., Kuusimäki, K., Latvus, K., & Määttä, P. (2020). Kehittämistä, vaikuttamista ja koulutusta seurakuntien tueksi. Teoksessa *Kirkon kehittämistyön tukena* (s. 12–45). Kirkon tutkimuskeskus. <https://julkaisut.evl.fi/catalog/Tutkimukset%20ja%20julkaisut/r/4240/viewmode=previewview>
- Hirsijärvi, S., & Hurme, H. (2015). *Tutkimushaastattelu: Teemahaastattelun teoria ja käytäntö*. Saatavilla 20.2.2022 <https://www.elibrary.com/book/9789524958868>
- Hytönen, M., Ketola, K., Salminen, V-M., Salomäki, H., & Sohlberg, J. (2020). *Uskonto arjessa ja juhlassa*. Kirkon tutkimuskeskus. Saatavilla 29.5.2022 <https://julkaisut.evl.fi/catalog/Tutkimukset%20ja%20julkaisut/r/4238/viewmode=previewview>
- Hytönen, M. (2021). *Kuinka käy kristillisen kasvatuksen?* Aki-liitot. Saatavilla 6.1.2023 <https://akiliitot.fi/kuinka-kay-kristillisen-kasvatuksen/>
- Kangas, L. (2021). *Tapauskovaisuus selittää, miksi suurin osa suomalaisista kuuluu edelleen kirkkoon*. Yle. Saatavilla 27.12.2022 <https://yle.fi/a/3-12234030>
- Keski-Porin seurakunta (i.a.). Tuomasmessu. Saatavilla 8.1.2023 <https://www.kirkkoporissa.fi/tapahtumat/2023-01-15/tuomasmessu>
- Kirkon tilastopalvelu (2020). Toimintatilasto 2020 vuosiyhteenveto. Saatavilla 30.5.2022 <https://www.kirkontilastot.fi/viz.php?id=151>
- Koala-ryhmä (i.a.). Mukaan Koalaan! Saatavilla 29.5.2022 <https://www.koala-ryhma.fi/>
- L 1285/2016. Nuorisolaki 21.12.2016/1285. <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2016/20161285>
- Lahden seurakunnat (i.a.). Nuoret, opiskelijat ja nuoret aikuiset. Saatavilla 29.5.2022 <https://www.lahdenseurakunnat.fi/launeen-seurakunta/kerhot-ja-ryhmat/nuoret-opiskelijat-ja-nuoret-aikuiset>
- LifeWay Research (2017). Church Dropouts: Reasons Young Adults Stay or Go between ages 18–22. Saatavilla 29.5.2022

- <http://research.lifeway.com/wp-content/uploads/2019/01/Young-Adult-Church-Dropout-Report-2017.pdf>
- Länsi-Porin seurakunta (i.a.). *Länsi-Porin seurakunnan Toivon ja rukouksen seurakunta 2022-2026 –strategia*. Saatavilla 4.1.2023
<https://www.kirkkoporissa.fi/documents/7425927/12409667/Toivon+ja+rukouksen+seurakunta+-2022-2026.pdf/60f9cbc0-dc21-33da-95ec-d9bc1bad4d43?t=1642596175389>
- Malkavaara, M. & Vesterinen, O. (i.a.). *Tutkimusetiikka Diakissa*. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Saatavilla 27.12.2022
<https://libguides.diak.fi/c.php?g=670543&p=4760641>
- MIELI Suomen Mielenterveys ry (2021). *Korona-aika kuormittaa nuorten aikuisten hyvinvointia*. Saatavilla 13.11.2022 <https://www.sttinfo.fi/tiedote/korona-aika-kuormittaa-nuorten-aikuisten-hyvinvointia?publisherId=1863&releaseId=69904990>
- Mikkola, S. & Saarelainen, S-M. (2023). *Milleniaalien kirkko: Kulttuuriset muutokset ja kristillinen usko*. Saatavilla 12.3.2023 <https://julkaisut.evl.fi/catalog/Tutkimukset%20ja%20julkaisut/r/4322/viewmode=previewview>
- Munuais- ja maksaliitto (i.a.). *Nuoret aikuiset*. Saatavilla 29.5.2022
https://www.muma.fi/tule_mukaan/nuoret_aikuiset
- Nurmi, L. (2019). *Ratkaisu: Koulun joulujuhlaa ei saa järjestää kirkossa – kansanedustajat pillastuivat apulaisoikeusasiamiehelle, vaikka tämä saattaa olla oikeassa*. Saatavilla 15.1.2023 <https://www.iltalehti.fi/politiikka/a/2a7448bc-85ac-4b25-a6fb-0165552d9bf2>
- Pirkkalan seurakunta (i.a.). *Nuoret aikuiset eli Pirkkalan K18-väki*. Saatavilla 29.5.2022 <https://www.pirkkalanseurakunta.fi/ryhmat/nuoret-ja-ripikoulu/nuoret-aikuiset>
- Rauman seurakunta (2019). *Rauman seurakunnan strategia vuosille 2020–2025*. Saatavilla 4.1.2023 <https://www.raumanseurakunta.fi/documents/33788909/39893846/Strategia+2020-2025+Rauman+seurakunta.pdf/a39ad5ac-01c3-8646-2a02-6089933544d6?t=1613024012686>

- Rauman seurakunta (i.a.). Nuorille aikuisille suunnattua tekemistä, toimintaa ja yhdessäoloa. Saatavilla 29.5.2022 <https://www.raumanseurakunta.fi/aikuisille/nuoret-aikuiset>
- Salmela, A. (i.a.). Uskottu, toivottu, rakastettu. [PowerPoint-diat]. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Saatavilla 29.5.2022 https://diakle.diak.fi/pluginfile.php/295777/mod_folder/content/0/18.5.%20Seurakuntavaaleista_AnnMari%20Salmela.pdf?forcedownload=1
- Salomäki, H. (2021). Perinteen ja yksilöllistymisen ristipaineessa: Nuoret aikuiset ja kaste. *Uskonto, Katsomus Ja Kasvatus*, 1(1). Saatavilla 13.11.2022 <https://journal.fi/ukk/article/view/110892>
- Sarajärvi, A., & Tuomi, J. (2017). Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Saatavilla 29.5.2022 <https://www.elibslibrary.com/book/9789520400118>
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko (i.a.a.). Ekumenia. Saatavilla 8.1.2023 <https://evl.fi/plus/seurakuntaelama/ekumenia>
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko (i.a.b.). Protestantti. Saatavilla 29.5.2022 <https://evl.fi/sanasto/-/glossary/word/Protestantti>
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko (2020). Ovet auki: Suomen evankelis-luterilaisen kirkon strategia vuoteen 2026. Saatavilla 4.11.2022 <https://evl.fi/documents/1327140/52567038/Ev.lut.kirkko-strategia.pdf/9fb95410-78a0-6ace-a331-aa2c31b869c5?t=1600781363026>
- Sylva (i.a.). Nuorten aikuisten syöpäsairaudet. Saatavilla 29.5.2022 <https://www.sylva.fi/tietoa-ja-tukea/nuorelle-aikuiselle/nuorten-aikusten-syopasairaudet/>
- Thitz, P., & Ylönen, S. (i.a.). Laadullinen eli kvalitatiivinen tutkimus. [PowerPoint-diat]. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Saatavilla 11.3.2022 <https://diakle.diak.fi/mod/resource/view.php?id=62496&redirect=1>
- Tuomasmessu (i.a.). Mikä Tuomasmessu on? Saatavilla 8.1.2023 <https://www.tuomasmessu.fi/toiminta-3/mika-tuomasmessu-on/>
- Vaasan suomalainen seurakunta (i.a.). Nuoret aikuiset ja opiskelijat. Saatavilla 29.5.2022 <https://www.vaasansuomalainenseurakunta.fi/nuoret-aikuiset-ja-opiskelijat>

Vesterinen, O. (2018). Aineistonkeruu ja –analyysi. [Luentotallenne]. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Saatavilla 11.2.2022 https://diakle.diak.fi/pluginfile.php/117636/mod_resource/content/0/Aineistonkeruu_ja_analyysi_videon_diat_OV_MA_EP.pdf

LIITE 1. Puolistrukturoidun haastattelun runko

Teemat olivat vain alustavia, ja mikäli haastateltava meni vastauksissaan teemakysymystemme edelle, annoimme sen tapahtua. Tärkeintä oli, että haastateltava henkilö sai tuoda vastauksiaan julki juuri siinä tahdissa ja siinä määrin kuin hän itse oli kykenevä niitä kertomaan. Avauskysymyksenämme oli "Onko teidän seurakunnassanne nuorten aikuisten toimintaa?", josta jatkoimme vastauksen mukaiseen teemaan. Listatut kysymykset ovat apukysymyksiä tilanteisiin, joissa haastateltavan henkilön kommentit olivat puutteellisia työtämme ajatellen.

Teema 1: Seurakunnassa on nuorten aikuisten toimintaa

- Mistä toiminta sai alkunsa?
- Kuinka pitkään toimintaa on ollut?
- Onko toiminta säännöllistä vai satunnaista?
- Millaista ohjelmaa toiminta sisältää?
- Kuinka suurella kävijämäärällä?
- Millainen ikähaarukka teillä yleensä käy?
- Kuinka paljon kävijät voivat vaikuttaa toimintaan?
- Järjestetäänkö toimintaa aina samoissa tiloissa, vai käyttekö te ryhmässä muuallakin?

Teema 2: Seurakunnassa ei ole nuorten aikuisten toimintaa

- Onko teillä joskus ollut kyseistä toimintaa?
 - Millaisella menestyksellä toimintaa järjestettiin?
 - (Menneestä toiminnasta voidaan kysyä myös teeman 1 mukaisia kysymyksiä)
 - Toiminnan päätteeksi, jäikö kuitenkin sellainen tunne että toiminta oli palvellut tarkoitustaan?
- Näettekö kuitenkin sen tärkeänä?
- Mitkä syyt ovat johtaneet siihen, ettei ole kyseistä toimintaa?
- Koetteko nuoret aikuiset vaikeana ryhmänä tavoittaa elämän vaihtelevuuden vuoksi?

- Miltä seurakunnan nuorisotyö muuten näyttää paikkakunnalla? (Tämä kysymys siksi, että nuorisotyön tilanne voi kertoa jotakin nuorten aikuisten näkyvyydestä.)
- Näkykö nuoria aikuisia muussa seurakunnan toiminnassa? (muissa tilaisuuksissa, diakoniatyössä, perhetoiminnassa ym.)

Haastattelun loppuksi kysyttiin: "Onko vielä jotain mitä haluaisitte sanoa, mitä emme ole teiltä suoraan kysyneet?"